

Scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice

Joi, 3 martie 2005

Ellen G. White

Dumnezeu a căutat să-l impresioneze pe Israel cu privire la sfințenia caracterului și cerințelor Sale... dar poporul pricepea greu lecția... Din milă pentru slăbiciunea lor, Dumnezeu le-a dat un simbol al prezenței Sale. „Să-Mi facă un locaș sfânt, și Eu voi locui în mijlocul lor.” El a descoperit astfel lui Israel, pe care dorea să-l facă locul locuinței Sale, slăvitul Său ideal al caracterului... Dar, prin ei înșiși, nu erau capabili să atingă acest ideal. Scopul pentru care cortul fusese un simbol urma să fie împlinit în Hristos... În toate acestea, Dumnezeu dorea ca poporul Său să vadă scopul Său pentru sufletul omenesc. Același scop a fost prezentat mult mai târziu de apostolul Pavel, vorbind despre Duhul Sfânt: „Nu știți că voi sunteți templul Duhului Sfânt?” ...Poporul trebuia să coopereze la pregătirea sanctuarului și mobilierului din el... Ei trebuiau să coopereze și în pregătirea clădirii spirituale, templul lui Dumnezeu în suflet” (Educație, pag. 35-37).

Prin curățirea templului, Isus Și-a anunțat misiunea Sa mesianică și Și-a început lucrarea. Templul acela înălțat pentru ca Dumnezeu să locuiască în el, avea ca scop să fie o învățătură intuitivă pentru Israel și pentru lumea întreagă. Scopul lui Dumnezeu a fost din veacuri veșnice ca fiecare ființă, de la serafimul luminos și sfânt până la om, să fie un templu în care să locuiască Creatorul. Din cauza păcatului, omul a încetat să mai fie un templu pentru Dumnezeu. Fiind întunecată și mânjită de rele, inima omului nu a mai descoperit slava Celui Sfânt. Dar planul cerului a fost realizat prin întruparea Fiului lui Dumnezeu. Dumnezeu locuiește în corp omenesc, și prin harul salvator inima devine din nou templul Său. Dumnezeu voia ca templul din Ierusalim să fie o dovadă continuă despre soarta aleasă, pusă în fața fiecărui suflet. Dar iudeii nu au înțeles ce însemnătate avea clădirea aceea la care priveau cu atâta mândrie. Ei nu s-au consacrat pentru a fi temple sfinte ale Duhului Sfânt. Curțile templului din Ierusalim, pline de zgomot și urâta negustorie, reprezentau prea bine templul inimii, mânjit de prezența patimilor senzuale și de gândurile lor profane.

Prin curățirea templului de cumpărătorii și vânzătorii lumii, Isus a dat de știre misiunea Lui de a curăți inima de murdăria păcatului, de dorințele pământești, de plăceri egoiste și de obiceiuri rele, care strică sufletul. “Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul

legământului, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor. Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului. El va ședea, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite” (Mal 3:1-3). “Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă nimicește ceva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este Sfânt: și așa sunteți voi” (1 Cor 3:16-17) (DA 161).